

[A. Chr. Andersen.]

skovbrug og gartneri, er fremsat for at stille disse erhverv lige med andre erhverv hvad angår beskatning. Man beskatter jo ikke andre erhvervs produktionsmidler, og i det omfang jorden er produktionsmiddel, hvad den i overvejende grad er i de nævnte erhverv, er det diskriminerende over for disse erhverv at beskatte den.

Det må være helt rimeligt at skabe denne ligestilling med andre erhverv, og jeg ser da også, at en af de sidste partidannelser her i tinget har meddelt, at man vil støtte den tanke, at landbruget skal være fri for at betale skat af produktionsmidler, så der kan i hvert fald ventes støtte fra en bestemt side, som man ikke har kunnet regne med tidligere.

Jeg må imødegå indenrigsministerens betragtninger om, at landbruget ikke her er udsat for en særbeskatning; det er det absolut. Jeg ved da godt, at der er mulighed for at lægge dækningsafgifter på forskelsværdien for industrivirksomheder, men det er dog heldigvis ikke alle kommuner, der bruger det, selv om det er en ret kommunen har. Men i øvrigt er der dog denne forskel, at for landbruget er jorden produktionsmiddel, og den del af jorden, der bruges til bygninger osv., skal selvfølgelig beskattes i lighed med anden jord.

Vi mener også, at tiden er inde til at afskaffe den resterende fikserede ejendoms-skyld. Denne beskatning hviler jo kun på ejendomme, der er bygget før 1950. Grundlaget er således helt ude af kontakt med tiden. Vel var det oprindeligt bestemt, at denne beskatning skulle aftrappes over 28 år, således at der skete en nedsættelse på 1/7 hvert fjerde år. 3/4 af provenuet er nu faldet bort, og beløbene bliver efterhånden for manges vedkommende små, hvorfor administrationen af ordningen også bliver forholdsvis dyr. Havde grundlaget så endda været rimeligt, men det er det ikke. Her må jeg selvfølgelig erkende, at de 114 mill. kr., som indenrigsministeren oplyser at det vil koste at fjerne den resterende fikserede ejendoms-skyld til kommunerne, falder væk, hvis vort forslag vedtages, men hvis kommunerne vil insistere på, at ejendommene skal betale disse 114 mill. kr., så kan de jo udskrives som grundskyld, så vil det i hvert fald være et mere rimeligt grundlag. Det grundlag, vi

har i øjeblikket, er helt forkert, dels er det som sagt forældet, idet skatten kun svares af bygninger fra før 1959, dels er der det specielle forhold, som jeg kender til, at netop landbrugsejendomme på den lette jord er meget hårdt ramt af denne skat, og det kan dog vel ikke være meningen.

Vi foreslår også, at loftet for udskrivning af grundskyld til amterne sænkes fra 20 til 15 promille. Begrundelsen er stigningerne i grundværdierne her ved 15. almindelige vurdering. Hvis der ikke skulle ske en stigning i amtsgrundbeskatningen, altså i forhold til beskatningen baseret på den 14. almindelige vurdering, så skulle promillen endda sættes noget længere ned. Det fremgår af de tal, som indenrigsministeren oplyste for lidt siden, at man i så fald skulle ned på 13-14 promille. Efter vort forslag får amtsrådet mulighed for selv at fastsætte promillen, altså fra 0 og op til de 15 promille, for hvor meget de vil udskrive. De, der talte om det lokale selvstyre, da de argumenterede med, at vort forslag ville beskære kommunalbestyrelsens muligheder for at udskrive en grundskyldpromille ud over beskatningsprocenten, glemte fuldstændig argumentet med det lokale selvstyre, da det drejede sig om at give amtsrådene mulighed for i større frihed at fastsætte en grundskyldpromille mellem 0 og 15.

Jeg må som sagt stadig fastholde, at vi mener, disse forslag er rimelige og rigtige, og vi håber også, at vi i udvalgsarbejdet kan overbevise flere om, at de er rigtige og rimelige, så vi kan få noget ud af forslagene til sin tid.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Måske skulle jeg ikke tage ordet, det vil måske blive opfattet forkert — det er jo ikke mig, der er forslagsstiller — men jeg vil gerne komme med en kommentar. Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at sammenhængen er den: jo højere ejendomsskatter, jo mindre personlige skatter. Det, forslagene drejer sig om, er altså en overvæltning, foreløbig af 500 mill. kr. plus det, som kommunerne må skære ned med; det bliver altså et sted mellem 500 mill. kr. og 1.000 mill. kr., der skal bæres af andre befolkningsgrupper, i hvert fald over indkomstbeskatningen.

Derudover vil jeg gerne sige, at i de tilfælde, hvor ejeren af en ejendom ikke har no-